प्रस्कण्वः काण्वः।इन्द्रः। प्रगाथः - विषमा बृहती, समा सतोबृहती

अभि प्र वेः सुराधंसुमिन्द्रमर्चे यथा विदे।

यो जिर्तिभयों मुघवां पुरूवसुः सहस्रोणेव शिक्षति॥ ८.०४९.०१

यः। जरितृभ्यः- स्तोतृभ्यः। मघवा- सम्पद्वान्। पुरूवसुः- प्रभूतधनः। सहस्रोणेव- बहु। शिक्षति-यच्छति। तम् इन्द्रम्- परमेश्वरम्। यथा। विदे- विद्वांसमर्चीते तथा। वः- युष्माकम्। सुराधसम्-सुसांसिद्धिभूतम्। अभि अर्च- अभिपूजय॥१॥

श्वातानीकेव प्र जिगाति धृष्णुया हन्ति वृत्राणि दाशुषे।

गिरेरिव प्र रसा अस्य पिन्विरे दत्राणि पुरुभोर्जसः॥ ८.०४९.०२

धृष्णुया- शत्रुधर्षणशीलः। शतानीकेव- प्रभृतशत्रुसेनाः। प्र- प्रकर्षेण। जिगाति- गच्छति। दाशुषे- दात्रे। वृत्राणि- आवरणानि। हन्ति- नाशयति। अस्य- एतस्य। पुरुभोजसः- बहुपालकस्य। द्रत्राणि- दानानि। गिरेरिव रसाः- पर्वतजा मेघजा आप इव। अधिषवपाषाणजाः सोमा इव। जडनिष्पन्नचैतन्यरसा इव। स्थैर्यनिष्पन्नचिद्रसा इव। प्र- प्रकर्षेण। पिन्विरे- प्रीणयन्ति॥२॥

आ त्वां सुतास इन्देवो मदा य ईन्द्र गिर्वणः।

आपो न विजिन्नन्वोकां सरः पृणन्ति शुरु राधसे॥ ८.०४९.०३

शूर- समर्थ। इन्द्र- परमेश्वर। गिर्वणः- गीर्भिर्वननीय। विज्ञन्- वज्रपाणे। आपः। सरः-सरोवरम्। न- इव। ओक्यम्- शरण्यम्। त्वा- त्वाम्। इन्दवः- हृदयस्पर्शिनः। सुतासः- निष्पन्ना रसाः। मदाः- हर्षाः। राधसे- संसिद्धये। आ पृणन्ति- आपूरयन्ति ॥३॥

अनेहसं प्रतरेणं विवक्षणं मध्वः स्वादिष्ठमीं पिब।

आ यथा मन्दसानः किरासि नः प्र क्षुद्रेव त्मना धृषत्॥ ८.०४९.०४

अनेहसम्- अदोषम्। प्रतरणम्- तारकम्। विवक्षणम्- वाहकम्। मध्वः स्वादिष्ठम्- अतिशयेन मधुरमास्वादनीयम्। ईम्- एतं रसम्। पिब- अनुभव। यथा। मन्दसानः- हृष्टः। नः- अस्मभ्यम्। क्षुद्रेव- दीनेभ्य इव। धृषत्- शत्रुधर्षकस्त्वम्। त्मना- स्वतः। प्र- प्रकर्षेण। किरासि- वितरिस। तथा रसमनुभव॥४॥

आ नः स्तोममुपं द्रवर्द्धियानो अश्वो न सोर्तृभिः।

यं ते स्वधावन्स्वद्यन्ति धेनव इन्द्र कण्वेषु रातयः॥ ८.०४९.०५

हियानः- प्रेरितः। अश्वः- तुरगः। न- इव। नः- अस्माकम्। स्तोमम्- स्तुतिम्। सोतृभिः-रसिनष्पादकैः। आ उप द्रवत्- आधावतु। इन्द्र- परमेश्वरः। स्वधावन्- आत्मवन्। यम्। ते-त्वाम्। कण्वेषु- मन्त्रविन्मुनिषु। रातयः- दानानि। धेनवः- गावो वत्सिमव। स्वदयन्ति-आस्वादयन्ति तं त्वा भजामः॥५॥

उग्रं न वीरं नमुसोपं सेदिम् विभृतिमक्षितावसुम्।

उद्रीवं विज्ञन्नवतो न सिञ्चते क्षरेन्तीन्द्र धीतयः॥ ८.०४९.०६

विभृतिम्- वैभवयुक्तम् । अक्षितावसुम्- अक्षयधनम् । उग्रम्- उद्गूर्णम् । न- च । वीरम् । नमसा-नमस्कारेण । उप सेदिम- प्रपन्नाः स्मः । विज्ञन्- वज्रपाणे । इन्द्र । उद्गी- उदकवान् । अवतः-कूपः । इव । सिञ्चते- सेक्ने । धीतयः- चित्तधारणाधाराः । क्षरन्ति ॥६॥

यर्द्ध नूनं यद्वी यज्ञो यद्वी पृथिव्यामिध।

अतौ नो युज्ञमाुशुभिर्महेमत उग्र उग्रेभिरा गीहि॥ ८.०४९.०७

यज्ञे- अस्माकं दाने देवपूजायां सङ्गतिकरणे । पृथिव्याम्- भूम्याम् । अधि । वा । नः- अस्माकम् । यज्ञम् । आशुभिः- क्षिप्रैः । उग्रेभिः- उद्गूर्णैः प्राणतुरगैः । महेमते- महामते । उग्र- उद्गूर्णे । आगिष्ट- आगच्छ ॥७॥

अजिरासो हरेयो ये ते आशवो वार्ता इव प्रसिक्षणः।

येभिरपत्यं मनुषः परीयसे येभिर्विश्वं स्वर्देशे॥ ८.०४९.०८

ये। आशवः- क्षिप्राः। वाता इव। प्रसिक्षणः- सङ्गच्छमानाः। येभिः। मनुषः- मनुष्यस्य। अपत्यम्- पतनरिहतं धर्मम्। परीयसे- परित आगच्छिस। येभिः- यैः। विश्वम्- सर्वम्। स्वः-स्वर्गम्। दृशे- द्रष्टुमिच्छिस। अजिरासः- ते जरारिहताः। हृरयः- प्राणाश्वाः॥८॥

प्तावंतस्त ईमह् इन्द्रं सुम्नस्य गोर्मतः।

यथा प्रावौ मघवन्मेध्यतिथिं यथा नीपतिथिं धने॥ ८.०४९.०९

यथा । मेध्यातिथिम् - यज्ञाहाँतिथिम् । मघवन् - इन्द्र । प्रावः - प्रकर्षेण अरक्षः । यथा । धने निमित्ते सित । नीपातिथिम् - दीनमितिथिम् । अरक्षः । तथा । एतावतः - एतादृशमेव । गोमतः - ज्ञानयुक्तम् । सुम्नस्य - आनन्दम् । इन्द्र - परमेश्वर । ते - त्वत्तः । ईमहे - याचामहे ॥९॥

यथा कण्वे मघवन्त्रसर्दस्यवि यथा पक्थे दर्शवजे।

यथा गोर्चार्ये असेनोर्ऋजिश्वनीन्द्र गोमद्धिरण्यवत्॥ ८.०४९.१०

यथा। कण्वे- मन्त्रविदि। मघवन्- इन्द्र। त्रसदस्यवि- स्तेनबाधके। यथा। पक्थे- पक्तव्ये। दशव्रजे- प्रभूतरिश्मसमृहे। यथा। गोशर्ये- दीप्तप्रहरणे वीरे। ऋजिश्वनि- आर्जवसम्पन्ने। इन्द्र। गोमत्- धेनुयुक्तं चिद्रिश्मयुक्तम्। हिरण्यवत्- ज्योतिष्मद्धनम्। असनोः- सम्भक्तवांस्तथा मिय कुरु॥१०॥